

LIST ŘÍMANŮM

– PŘEVAHA MILOSTI (Ř 5:12-21)

OPAKOVÁNÍ A NAVÁZÁNÍ

(Toto opakování je pro pochopení spravedlnosti z víry nejdůležitější z celého listu Římanům:)

- Od 1. kapitoly listu Římanům víme, že jeho hlavním tématem je „*evangelium, v němž se zjevuje spravedlnost z víry*“ (Ř 1:15-17).
- Ale než tuto cestu před námi Pavel ve 3. kapitole otevře, ukazuje ztracenost všech lidí – pohanů i Židů: „*Nikdo není spravedlivý, není ani jeden. ... Všichni jsou pod mocí hříchu.*“
- Všechny lidské cesty, jak získat spravedlnost a obstát na Božím soudu selhávají, a všechna domnělá lidská chloubka končí hanbou.
- Boží slovo nám zjevuje, že Boží Zákon, který byl svěřen Židům, nebyl prostředkem k získání spravedlnosti: „*ze skutků Zákona nebude před ním ospravedlněn žádný člověk.*“ ... „*Ze zákona pochází jen poznání hříchu.*“
- Jediný způsob, jak by mohl být bezbožník ospravedlněn, je Boží svrchovaná intervence – slitování a milost, kdy Bůh skrze oběť a vzkříšení Krista „*ospravedlňuje bezbožného*“.
- A dozvídáme se, že Bůh tuto krví vydobytou spravedlnost už od pradávna počítá těm, kdo mu **důvěřují**: „*Jsme ospravedlnováni zadarmo jeho milostí vykopením v Kristu Ježíši.*“ – „*Bez použití Zákona*“ (- ten k našemu ospravedlnění nepřispívá).
  - Tímto způsobem ospravedlnění se nám skrze víru přičítá darovaná Boží spravedlnost – jinými slovy, máme **spravedlnost z víry**.
  - Tímto způsobem ospravedlnění je rovněž odstraněna všechna lidská chloubka.
  - Tímto způsobem ospravedlnění bez židovského Zákona, je spravedlnost z víry přístupná pro celý svět (jak Židy, tak i pohany).
- 4. kapitola pak ukazuje tyto principy ospravedlnění z víry již na praotci Božího lidu – Abrahamovi.
  - „*Uvěřil Abraham Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost.*“
  - Král David musel být také ospravedlněn skrze víry, protože říká: „*Blahoslavený je muž, jemuž Pán vůbec nepřipočte hřích.*“
  - Na základě těchto výroků, nám vzniká nádherný vzorec ospravedlnění:
„tvá“ spravedlnost = víra jako připočtená spravedlnost + nezapočten žádný hřích
- Jsme ospravedlněni stejnou vírou jako Abraham, který věřil: „*že to, co Bůh zaslíbil, je mocen i učinit*“ a „*že Bůh oživuje mrtvé a povolává to, co není, jako by bylo*“.
- To, co Abraham ve své víře viděl jen v předobrazech a náznacích, my vidíme v realitě obětovaného a vzkříšeného Krista, když se díváme do historie – proto:

(ČSP) **Římanům 10:9–11**

9 Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš zachráněn. **10** Srdcem se věří k spravedlnosti a ústy se vyznává k záchraně, **11** neboť Písmo praví: „Každý, kdo v něho věří, nebude zahanben.“

Na začátku 5. kapitoly jsme viděli, jak nádhernou a Bohem dokonale zajištěnou nadějí jsme skrze víru získali.

- „**Máme pokoj s Bohem**“ a „**chlubíme se nadějí slávy**“.
- ▶ Naší chloubou již není domnělá naděje na ospravedlnění – jakou mají lidé, kteří pod Zákonem na své spravedlnosti pracují. (Víme, že taková chloubka vlastní spravedlností končí hanbou.)
- ▶ My jsme vírou ospravedlnění již získali – naší chloubou je naděje sahající daleko za ospravedlnění: naděje slávy – my, již ospravedlnění lidé, ve víře a s jistotou očekáváme přicházející slávu (nikoli zahanbení).
- Máme: Místo hněvu – pokoj ... Místo chlouby člověkem – chlouba Bohem ... Místo hanby – sláva.
- A 5. kapitola zjevuje, že tato naše **naděje slávy** nemůže selhat:
  - Protože Bůh vzal spásu z našich rukou. V Kristu sám ospravedlnil bezbožné – zcela bez naší účasti.

- Navíc, Boží milost se v lidském životě stupňuje: „*když nás ještě jako hříšné a nepřátelské usmířil smrtí svého Syna, tím spíše nyní nás, jakožto své ospravedlněné děti, zachrání mocí života svého vzkříšeného Syna.*“
- Jinými slovy – o co moc Kristova vzkříšení přesahuje moc Kristovy smrti – o to větší mocí jsme zachraňováni nyní, když jsme již smířeni s Bohem smrtí Jeho Syna.
- Jako by předchozí milost otevírá dveře pro další a větší milost.
- Skrze milost usmíření jsme se stali Božími dětmi a skrze následnou milost – tentokrát již namířenou do životů Božích dětí – spějeme k slávě.

(ČSP) **1 Janův 3:1–2**

1 *Pohledte, jakou lásku nám Otec dal, abychom byli nazváni Božími dětmi; a také jimi jsme. ...*

2 *Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě se neukázalo, co budeme (ve smyslu: v co vyrosteme). Víme však, že až se zjeví, budeme mu podobní, protože ho uvidíme takového, jaký je.*

- **Bezbožníci → Boží děti → v Boží slávě** --- a s tím sílí i Boží přízeň – milost (Jeho smrt je milost namířená do životů bezbožných ... Jeho vzkříšený život je milost namířená do životů Božích dětí, za které se přimlouvá ... Jeho příchod a vláda je milost namířená do životů oslavených).

5. kapitola Římanům, která zjevuje moc a jistotu naší naděje, která nemůže selhat, ještě neskončila:

VÝKLAD - Ř 5:12-21

Když jsem hledal nevhodnější podtitul k dnešní části 5. kapitoly, napadlo mě ji nazvat: „**Převaha milosti**“ (hodilo by se také slovo „vítězství“, „prvenství“ nebo „nadvláda milosti“).

- Hřích má sice ohromnou moc – ale Boží milost má vždy navrch.
- 5. kapitola to ukazuje pomocí srovnání dvou lidí, kteří měli na náš život největší vliv.

? Kteří to jsou?

- **Adam** a **Ježíš Kristus** – dva protějšky.
- Oba byli zrozeni Bohem.
- Co se týče vlivu, je Adam jakýmsi předobrazem Krista – ale v opačném smyslu, protože skrze jednoho přišel hřích a smrt a skrze druhého milost a život.

[nakreslit na tabuli:]

A abychom hlouběji pochopili, co máme s Adamem a Ježíšem společného, musíme se oprostít od moderního individualistického chápání, kdy se člověk vidí jako individuum vyrůstající přímo z půdy. Protože ve skutečnosti jsme výhonky, které vyrůstají z větví, které tu byly před námi. A celá koruna stromu pak roste z kmene, jímž je Adam, případně Kristus.

- Úděl tisíců výhonků závisí na jednom kmeni.
- (Možná si vzpomenete na některé Biblické příklady tohoto chápání: Ježíš je vinný kmen a my ratolesti ... Boží Izrael je pravá oliva a my, křesťané z pohanů, jsme vštípené větve ... Kristus je výhonek Jišajův ...).

Podobně Písmo zjevuje, že v každém člověku je přítomno símě pro celé následující potomstvo. A všeho, co člověk dělá, se účastní i celé jeho símě – budoucí potomstvo.

- Krásný příklad tohoto principu máme v listu Židům:

(ČSP) **Hebrejům 7:9–10**

9 *Lze také říci, že skrze Abrahama dal desátek i Lévi, který přijímá desátky. 10* *Vždyť byl ještě v bedrech otcových, když mu Melchisedech vyšel vstříc. [vysvětlit]*

- Jak uvidíme později, my jsme Kristovo potomstvo.

Teologové používají pojem solidarita – ten původně v právní praxi znamenal, že skupina lidí před soudem vystupuje „jako jeden muž“.

- A pak je možno mluvit o solidaritě celého lidstva s Adamem ... a také o solidaritě Krista s lidstvem.

Když s tímto porozuměním budeme číst dnešní text z listu Římanům, dá nám to nádherný obraz:

Zde vidíme, že **jediným Adamovým hříchem**, propadlo celé lidstvo smrti.

- **V něm všichni zhřešili.**
  - Stejným způsobem, jakým Levité, ještě před svým narozením, dali desátek – když ještě byli v bedrech svého otce Abrahama.
  - Adam umírá jako kmen stromu, a proto umírají i větve.
  - V solidaritě s Adamem všichni stojíme před soudem jako jeden muž a jsme odsouzeni k smrti.

A jako důkaz tohoto tvrzení, že Adamův hřích může za smrt celého lidstva, je tu znovu exkurz do historie:

- Už jsme viděli, jak 4. kapitola dokazuje výroky 3. kapitoly na Abrahamovi – teď uvidíme období **mezi Adamem a Mojžíšem** jako důkaz toho, že jediný Adamův hřích přinesl smrt všem lidem.
- 13. a 14. verš konstatují: „Do Zákona se hřích nezapočítává ... Přesto smrt vládla od Adama až po Mojžíše.“
- V období mezi Adamem a Mojžíšem nebyl ještě vydán Boží Zákon ... kde nebyl Zákon, tam se nepočítaly přestoupení ... přesto však vidíme, že i v té době, kdy se nepočítaly lidem přestoupení, všichni lidé **umírali**:

? Jak to? Na jakém základě umírali, když se jim nepočítaly hříchy?

- Do vydání Zákona tu bylo jen jedno jediné přestoupení Božího **příkázání** – Adamovo přestoupení (Bůh Adamovi přikázal, aby nejedl ze stromu poznání dobrého a zlého).
- **Proto museli lidé v době mezi Adamem a Mojžíšem umírat jen na základě Adamova přestoupení.**

Takto rozumíme 14. verši, který říká, že „smrt vládla od Adama po Mojžíše i nad těmi, kdo nezhrřešili **podobným způsobem, jako Adam**“.

- Podobným přestoupením jako Adam mohli totiž lidé hřešit až teprve po vydání Zákona.
- Lidé hřešili, ale hříchy se jim nepočítaly, protože žádné hříchy, kromě Adamova, neměly až do vydání Zákona charakter přestoupení Božích příkázání.

Teprve o Izraelcích, kteří po tisíciletích skrze Mojžíše obdrželi Zákon, je napsáno:

(ČSP) **Ozeáš 6:7**

7 Avšak oni přestoupili smlouvu (Zákon) jako Adam, v tom mě nevěrně opustili.

- Do Zákona nikdo nehřešil podobným způsobem jako Adam – ale přesto se smrt ujala vlády nade všemi – muselo to být skrze to jediné Adamovo přestoupení.
- ▶ Zde vidíme, jak mocný je hřích! – Jediné přestoupení přineslo smrt všem.
- ▶ Ale to je jen pozadí, na kterém má vyniknout převaha Boží milosti.

Následuje srovnání moci Kristova skutku milosti s mocí Adamova skutku přestoupení.

- ▶ Na jednu stranu je Adamovo a Ježíšovo dílo srovnatelné – **Ježíš** je protějškem **Adama** – co Adam zničil, Kristus napravuje.
- ▶ Ale, co do moci nad lidským životem, jsou tyto dva skutky (Adamovo provinění a Kristova milost) naprosto nesrovnatelné – milost má prvenství, milost vítězí, milost vládne, milost má nezměrnou převahu nad hříchem a smrtí.

? Co zde čteme?

Adam	Ježíš
12. Skrze něj vešel do světa hřích a skrze hřích smrt, která se rozšířila na všechny	
15. Proviněním jednoho mnozí zemřeli	15. Mnohem více se na mnohé rozhojnila Boží milost a dar spravedlnosti v milosti toho jednoho
16. Rozsudek nad jedním proviněním přinesl odsouzení	16. Dar milosti z mnohých provinění vedl k ospravedlnění

17. Proviněním jednoho smrt vládla skrze toho jednoho	17. Tím spíše ti, kdo přijímají hojnost milosti a dar spravedlnosti budou vládnout v životě věčném skrze toho jednoho
18. Skrze provinění jednoho přišlo na všechny lidi odsouzení	18. Skrze spravedlivý čin jednoho přišlo na všechny lidi ospravedlnění k životu
19. skrze neposlušnost jednoho se mnozí stali hříšnými	19. Skrze poslušnost jednoho se mnozí stanou spravedlivými

- Skutek **jednoho** vedl k odsouzení miliónů lidí – skutek **jednoho** vedl k ospravedlnění miliónů lidí.
  - Skrze **jednoho** se člověk stává otrokem smrti – skrze **jednoho** se člověk stává vládcem v životě věčném.
  - Skrze neposlušnost **jednoho** se množství lidí stalo hříšnými – skrze poslušnost **jednoho** se množství stává spravedlivými.
- ▶ **Jediným Adamovým hříchem**, propadlo celé lidstvo smrti ...
  - ▶ **Jediným Ježíšovým spravedlivým činem**, je vydobyto ospravedlnění a život pro celé lidstvo ...
  - ▶ V solidaritě s Adamem jsme všichni odsouzeni k smrti.
  - ▶ V solidaritě s Kristem jsme všichni ospravedlnění k životu.
  - ▶ Jako **jediný** – Adam – zajistil všem lidem odsouzení a smrt.
  - ▶ Stejně tak **jediný** – Kristus – zajistil všem lidem ospravedlnění a život.
    - I toto srovnání nám připomíná tu nádhernou pravdu, že On vzal naše ospravedlnění z našich rukou.
    - On sám – jediný – zajistil ospravedlnění pro veliké množství lidí.
    - (Mimořádně: Myslím si, že ve světle tohoto srovnání moci Adamova a Kristova díla nemůže obstát nejkontroverznějšího bod kalvinismu – učení o mezeném vykoupení. Omezené vykoupení je názor, že Ježíš zemřel pouze za vyvolené.)

A celé toto srovnání začíná slovy: „**S darem milosti tomu není tak, jako s proviněním.**“

- Ježíšova milost má neskonale větší mocí nás zachránit, než má provinění nás zahubit.

Ve srovnání těchto dvou sil milost s přehledem vítězí:

- Četli jsme (15. verš), že Boží milost a dar spravedlnosti se mnohem více a na mnohé rozhojnila, než smrt po provinění.
  - Milost není jen opakem odsouzení – ale kvalitou a bohatstvím dobře překonává odsouzení.
  - Výška milosti je mnohonásobně větší, než hloubka odsouzení.
  - Síla milosti je mnohonásobně větší, než síla odsouzení.
- Četli jsme (16. verš), že rozsudek nad jedním proviněním přinesl odsouzení, ale dar milosti po mnoha proviněních přináší ospravedlnění.
  - Tento triumf milosti hlouběji pochopíme v závěrečných dvou verších:

Ř 5:20-21

- ▶ Do Zákona zde bylo jediné provinění, které stačilo na odsouzení všech lidí.
  - ▶ Když přišel Zákon, každý člověk se začal prohřešovat podobným *přestoupením jako Adam* – proti Božím přikázáním.
    - Kde je Zákon, tam se hříchy započítávají stejně, jako Adamovi – proto s příchodem Zákona nezměrně narostlo množství provinění:
      - Narostlo nejen množstvím lidí, kteří se proviňovali, ale narostlo i množství přikázání (v Zákoně je jich veliké množství).
  - ?
  - Dovedete si představit, jak nekonečně se skrze Zákon rozhojnilo provinění!?
  - Ty miliardy hříšníků! A každý z nich má nespočet přestoupení proti velkému množství přikázání!
- ▶ Už tu není jen jediný Adamův skutek, ale celé nekonečné mračno podobných provinění.
  - ▶ **A do toho vstupuje ten jediný skutek Kristův a s přehledem sprovazuje ze světa to neskutečně ohromné temné mračno miliard a miliard Adamovských provinění!!!**

(ČSP) **Římanům 5:16**

16 A s darem tomu není tak jako s tím, co přišlo skrze jednoho člověka, který zhrěšil. Rozsudek nad jedním proviněním přinesl odsouzení, kdežto dar milosti z mnohých provinění vedl k ospravedlnění.

- Po vydání Zákona nepřichází milost usmířit to jediné provinění, ale přichází usmířit nesmírné kvantum hrozných provinění, spáchaných za celou historii.

Znovu ta úžasná matematika:

mocný Adamův skutek = smrt všem po 1 provinění
+ Zákon → ∞ provinění
∞ × mocnější Kristův skutek = život všem po ∞ proviněních

S vydáním Zákona a rozhojněním přestoupení neměla problém se nesmírně rozhojnit i Boží milost.

- Protože **milost má prvenství, milost vítězí, milost vládne, milost má nezměrnou převahu nad hříchem a smrtí.**
- **Tím spíše budeme milostí spaseni, než jsme byli skrze hříchem odsouzeni.**
- Není to úžasné!
- Přečtěme si ještě jednou poslední slova: „**milost vládne skrze spravedlnost k životu věčnému skrze Ježíše Krista, našeho Pána!**“

DOMÁCÍ ÚKOL:

Nastudujte si Ř 6:1-11 a pište si poznámky – příště si to společně vyložíme.